

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμηματός τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΡΗΤΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΔΑΧΚΗΣ

[Ἰ. Π. ΙΓΝΑΤΙΟΥ Γ. ΜΟΣΧΑΚΗ Ἑφηγητοῦ τῆς Θεολογίας].

Ἡ Π. Δ. εἶναι ἡ πληρεστάτη φιλολογία· διότι ἐν πληρεστάτῃ τελειότητι περιλαμβάνει ἀμφοτέρω τὰ στοιχεῖα πάσης φιλολογίας, ἢ τοὶ καθολικότητα καὶ ἐθνικότητα, ἀκινήσιαν καὶ πρόοδον, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον. Ἡ Π. Δ. εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν, τὸ παγκόσμιον βιβλίον. Περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν, τὴν θρησκείαν, τὴν νομοθεσίαν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ποίησιν τοῦ κόσμου. Πληροὶ πάσας τὰς χρεῖας τῆς τε καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος, οὐδεμίαν δ' ὑπάρχει ἐν τῷ βίῳ περιπτώσει, πρὸς ἣν δὲν ἀπαντᾷ ἐν τῇ Π. Δ. στίχος τις πληρεστάτα προσαρμοζόμενος καὶ οἰονεὶ ἰδιαίτατα δι' αὐτὴν γεγραμμένος. Τοιαύτη οὖσα ἡ Π. Δ. πρὸς ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, πρὸς τὸν ἰουδαϊκὸν λαὸν εἶναι τὸ πληρεστάτον ἐθνικὸν μνημεῖον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ νομοθεσία αὐτοῦ καὶ ἡ ἱστορία, τὰ ἤθη, ἡ πίστις καὶ αἱ ἐλπίδες αὐτοῦ, ἡ ῥητορεία καὶ ἡ ποίησις, τὸ παρὸν αὐτοῦ καὶ τὸ μέλλον. Πρὸς δὲ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν ἡ Π. Δ. εἶναι ὁ πρόδρομος τοῦ χριστιανισμοῦ, εἶναι αὐτὸς ὁ μέλλων χριστιανισμός. Εἰς τὸν χριστιανὸν ῥητορα ἡ Π. Δ. γίνεται ἀνεῖρος πηγὴ ἐξόχου καὶ ἰσχυρᾶς ῥητορείας. Ἄν δὲ ἀπαντῶσιν ἐν αὐτῇ πολλαὶ λέξεις, ἔννοιαι καὶ εἰκόνες, φαινόμεναι ὅτι ἀντίκεινται ὅλως εἰς τὰς περὶ καλοῦ θεωρίας ἡμῶν, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡμεῖς, ὠρισμένους ῥητορικῆς κανόνας προδιαγράφοντες, οὔτε τὴν χώραν ἀναλογιζόμεθα, οὔτε τὸ κλίμα, οὔτε τὸ εἶδος τῆς θεωρίας, οὔτε τὸν ἰδιαιτερόν τοῦ σκέπτεσθαι τρόπον τοῦ λαοῦ, δι' ὃν καὶ ἐν ᾧ ἐγράφησαν. Καὶ αὐτὸ τὸ ὕψος τῆς Π. Δ. δὲν εἶναι τὸ μεταφυσικὸν ἐκεῖνο ὕψος, τὸ προσερχόμενον ἐκ τῆς ἐμβρυοῦς παρατηρήσεως τῆς οὐσίας τῶν ὄντων, ἀλλ' ἐκ τῆς παρατηρήσεως παντὸς αἰσθητικῶς μεγάλου καὶ ἐξέ-

χου, ὅπερ ἀποδίδεται ἔπειτα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἄλλα ὄντα. Τὸ μεγαλεῖον ἐγκρίνεται ἐν τῇ παραστάσει τῆς λέξεως μᾶλλον ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. Οὕτω πολλὰ πράγματα παρίστανται ἐν τῇ Π. Δ. ἠθικά, ὠραία καὶ ἰσχυρά, καὶ τοὶ ἀντίκεινται ὅλως εἰς τὰς περὶ καλοῦ καὶ ἰσχυροῦ τῆς ἐκφράσεως ἰδέας ἡμῶν. Δὲν θέλομεν να εἰπωμεν, ὅτι εἶναι ἀξία μιμησεως ἐκφράσεις τοιαῦται, ἀντικείμεναι καὶ εἰς τὰς ἰδέας ἡμῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἰδέας τῆς ἐποχῆς· θέλομεν ἀπλῶς νὰ ὑποδείξωμεν, ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ ἐκφράσεις αἱ ἥμισυ ἐπιτυχεῖς φαινόμεναι ἦσαν εἰς τὸν τότε ἀναγνώστην σαφεῖς ἅμα καὶ ἰσχυραί.*

Ἡ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Καλλιτεχνία.

Ἴσως ἡ μᾶλλον ἐλκύνουσα τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰ Παρίσια, ἐστὶν ἡ ἐξαιρετικῶς πλουσία συλλογὴ ζωγραφικῶν καὶ πλαστικῶν εἰκόνων συλλεχθεισῶν ἐκεῖ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, παρεχομένης οὕτω πλήρους ἐκθέσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τῶν ἡμερῶν μας ὑπὸ μίαν στέγην. Εἰσερχόμενος τις διὰ τῆς μεγάλης κλίμακος ἐρχεται ἀμέσως εἰς τὴν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς αὐτοκρατορίας καλουμένην τῆς Τιμῆς Αἴθουσας. Πρῶτον ἀπαντᾷ περὶ τὴν ἡμίσειαν δωδεκάδα ἐκτεταμένων συνθέσεων ζωγραφικῆς. Ὁ Θεὸς τοῦ *Vilbert*. Ἀπέναντι αὐτοῦ βλέπει τις πολλοὺς μελετῶντας τὴν πολύπλοκον ταύτην σύνθεσιν. Ἡ Γαλλία μελανεῖμων θεωροῦσα τὸν νεκρὸν τοῦ σεβασμίου πολιτικοῦ, ἀνακειμένου ἐπὶ πορφυροῦ στρώματος μετὰ τὴν γαλλικὴν σημαίαν ἐρριμένην ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πολυδαίδαλου συνθέσεως παρέχει τὴν θέαν μαχῶν, λιτανειῶν κτλ. συμβάντων ἐν τῷ μακρῷ βίῳ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἱστορικοῦ. Ὁ χρωματισμός εἶναι μᾶλλον τοιοῦτος οἷος νὰ προξενεῖ ἐντύπωσιν ἡ λεπτός. Ὁ γράψας τὴν

* Περὶ τῆς Ῥητορείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς.